

Η ΑΘΜ ΣΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΕΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Το απόγευμα της 27η Οκτωβρίου ε.ε, η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β΄ παρέστη στην επετειακή τελετή της συμπλήρωσης εκατό ετών από την ανέγερση του Ζερβουδάκειο Μεγάρου, στους χώρους του οποίου στεγάζεται και λειτουργεί το περιώνυμο Αβερώφειο Γυμνάσιο-Λύκειο Αλεξανδρείας.

Ομιλών κατά την εκδήλωση ο Μακαριώτατος ανέφερε:

“Σήμερα γιορτάζει η Ελληνική Παροικία μας. Γιορτάζουν τα Ελληνικά Εκπαιδευτήρια της Αλεξανδρείας. Η επέτειος της συμπλήρωσης των εκατό (100) χρόνων ζωής και δράσεως δίδει την ευχάριστη αφορμή να αναφερθούμε στην ένδοξη ιστορία της ιδρύσεως της Πρεσβυγενούς Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας, που υπήρξε ο σημαντικότερος σταθμός στην ιστορία του νεωτέρου Ελληνισμού της Αιγύπτου. Ο Γεώργιος Αβέρωφ κατ’ εξοχήν εθνικός ευεργέτης πρόσφερε πολλά στην Ελληνική Κοινότητα και τα Σχολεία της με τις μεγάλες δωρεές του. Ήταν μία λαμπρή περιοδεία του Αβέρωφ, ο αδριάντας του οποίου στήθηκε στην αυλή της Τοσιτσαίας Σχολής έργο του Γ.Βιτάλη. Όταν πέθανε η κηδεία του συγκέντρωσε χιλιάδες λαού και εκπροσώπους όλων των Κοινοτήτων της Αιγύπτου.

Θα πρέπει να αναφερθεί η αρμονική συνεργασία και σχέση με το Πατριαρχείο επί εποχής του μετριοπαθούς Πατριάρχου Σωφρονίου. Ανατρέχοντας σε παλαιότερες εποχές, σύμφωνα πάντοτε με τις υπάρχουσες αδιαμφισβήτητες ιστορικές πηγές, σαν πρώτο ελληνικό σχολείο στην Αλεξάνδρεια, πρέπει να θεωρήσουμε εκείνο που ίδρυσε ο μεγάλος Πατριάρχης Μελέτιος Πηγάς που ήταν μάλιστα και ο πρώτος του δάσκαλος. Και ναι μεν το σχολείο εκείνο που στεγαζόταν στο μοναστήρι του Αγίου Σάββα, προοριζόταν για τη μόρφωση του Κλήρου, όμως δεν υπάρχει αμφιβολία πώς θα΄ταν δεκτά και τα παιδιά των λίγων ομογενών. Είναι βέβαιο εξάλλου ότι ο Πατριάρχης Μελέτιος Πηγάς έστελνε εκπαιδευτικούς στο εξωτερικό για μετεκπαίδευση. Καθώς όμως οι ανάγκες πλήθαιναν δεν αρκούσε η “Τοσιτσαία Σχολή” για τις παροικιακές ανάγκες. Ήταν τότε στη διαχείριση των κοινών άνδρες όπως οι Ράλλης, Αβέρωφ, Ζερβουδάκης, Σαλβάγος και Μπενάκης.

Το “Αβερώφειο Δημοτικό Παρθεναγωγείο” έχει την προΐστορία του. Το πρώτο ελληνικό σχολείο για κορίτσια, στεγαζόταν στα κελιά του Ναού του Ευαγγελισμού. Σχολή κορασίων συντηρούσαν με έξοδά τους ο Πατριάρχης Ιερόθεος ο Β΄ και ο Ιωάνν. Αναστάσης, όπως αποδεικνύεται από μια “σημείωση δαπανών” του Πατριάρχη στα πρώτα χρόνια της πατριαρχίας του. Από εκεί μεταφέρθηκε στην “Τοσιτσαία”. Τελικά το “Αβερώφειο” παίρνει τη μορφή του πλήρους Δημοτικού Σχολείου το 1912 περίπου ενώ άρχισε να λειτουργεί και η Ζερβουδάκειος Σχολή Μέσης Εκπαιδεύσεως. Θα γνωρίσουν την ακμή αλλά και την παρακμή. Τα ελληνικά σχολεία στην Αίγυπτο δεν υπήρξαν μόνον ακροπόλεις πατριωτισμού αλλά και μέτρο ακμής ή παρακμής κάθε Παροικίας. Έχει ειπωθεί από μεγάλους και έγκριτους Ιστορικούς ερευνητές ότι οι Παροικίες του εξωτερικού συγκεντρώθηκαν γύρω από τον πυρήνα Εκκλησία-Σχολείο. Η Εκκλησία, το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο έπαιξε ρόλο αποφασιστικό επί αιώνες ως αφετηρία και κίνητρο ουσιαστικό. Συχνά η Εκκλησία υπήρξε και ταυτόσημη με το Σχολείο, αφού εκείνη το δημιούργησε και το συντηρούσε.

Ρίχνοντας μία ματιά στο παρελθόν, γυρνώντας το βλέμμα στο παρόν που διανύουμε και ατενίζοντας το μέλλον με προβληματισμό, περισυλλογή και συγκρατημένη αισιοδοξία, μπορούμε να καυχηθούμε για το σύνολο της δημιουργικής πορείας των εκπαιδευτηρίων της Πρεσβυγενούς Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας. Σήμερα τα

ιστορικά σχολεία μας συνεχίζουν να λειτουργούν παρά τις αντιξοότητες και τις κατά καιρούς μεταβολές ή συρρικνώσεις.

Σήμερα τα σχολεία της Παροικίας μας δέχονται τα ελληνόπουλα, τα παιδιά των λιγοστών Ελλήνων και τους παρέχουν το πρόγραμμα παιδείας και μορφώσεως που το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας προβλέπει. Είναι σχολεία με αμιγώς ελληνικό χαρακτήρα και με προοπτική περαιτέρω διοργανώσεως και προοπτικής.

Το Πατριαρχείο μας, ως φιλόστοργος μάνα και πνευματική τροφός, ήταν συνεχώς ο προστάτης και ο πρόθυμος συμπαραστάτης της πορείας των Ελληνικών εκπαιδευτηρίων της Αλεξανδρείας.

Θα ήθελα, κλείνοντας την σημερινή μου σύντομη παρέμβαση να ευχηθώ με όλη μου την καρδιά στους φιλότιμους και πρόθυμους εκπαιδευτικούς μας, να έχουν υγεία και ενίσχυση για την συνέχιση της πολύπλευρης και ιδιαιτέρως πολυσύνθετης αποστολής τους.

Εμείς ως Πατριαρχείο, θα προσευχόμασθε γι' αυτό, θα ενισχύουμε με κάθε τρόπο, θα είμασθε πολύ κοντά σε όλους, μαθητές, γονείς και διδασκάλους, και θα προβάλλουμε προς κάθε κατεύθυνση τον αγώνα αυτόν, διότι περί αγώνος πρόκειται, ώστε να συνεχίζουμε να κρατούμε αναμμένη την δάδα της ελληνορθόδοξης παραδόσεως και κληρονομιάς που μας παρέδωσαν οι ένδοξοι πρόγονοί μας. Εχουμε όλοι μας μερίδιο αυτής της ευθύνης έναντι της ιστορίας, του Γένους μας, των παιδιών μας, των επόμενων γενεών αλλά και της φιλτάτης πατρίδος μας. Να διατηρήσουμε την "ελληνική λαλιά" για την οποία τόσο πολύ αγωνιούσε ο Αλεξανδρινός ποιητής Καβάφης.

Και θα τελειώσω με λίγες χαρακτηριστικές γραμμές πάλι από τον αλήστο μνήμη Μαν.Γιαλουράκη : " Όσοι εζήσανε στην Αίγυπτο τη γοητεία μιας χαμένης πια εποχής, γνωρίζουν καλά, ότι η ζωή συνεχίζεται, βλέπει μπροστά, δε στρέφει πίσω...συγχέονται μέσα σου οι εποχές, πατάς τις στάχτες των προγόνων, δρασκέλας το κατώφλι του σχολείου που αντιλαλεί ακόμα τις φωνές των εκατοντάδων παιδιών της ράτσας σου, μελαγχολείς προς στιγμήν, ρεμβάζεις, ονειροπολείς, χαμογελάς με νόημα, δακρύζεις κιόλας...κι έπειτα αφήνεις τη ζωή να συνεχίσει το δρόμο της, ξαναγυρίζεις στην αναγκαιότητα του παρόντος, ασχολείσαι με τ' άλλα και ο θεός βοηθός..."

Χρόνια πολλά σε όλους ! Ο θεός να είναι μαζί σας !"

Κατακλείων ο Μακ.Πατριάρχης προσέφερε πολύτιμη εικόνα της θεοτόκου προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ.Ιωάννη Σιόκα.

Εν συνεχεία η ΑΘΜ μαζί με τον Εξοχ.κ.Άντελ Λαμπίμπ, Διοικητή Αλεξανδρείας, τους Εξοχ.κ.κ.Ιωάννη Αλέξιο Ζέπο και Κωνσταντίνο Λεοντίου, Πρέσβεις της Ελλάδος και της Κύπρου στην Αίγυπτο, τον Εντιμ.κ.Γεώργιο Διακοφωτάκη, Γεν.Πρόξενο της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια, την Εριτ.κα.Σοφία Δασκαλάκη Μυτιληναίου, Αντιδήμαρχο Αθηναίων, τον Αξιοτ.κ.Ιωάννη Σιόκα, Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας και τον Αξιοτ.κ.Βασίλειο Βαγή, Πρόεδρο του Συλλόγου Αποφοίτων Αβερωφείου Σχολής, ετέλεσε τα εγκαίνια του ανακαινισθέντος Ζερβουδακείου Μεγάρου και απεκάλυψε αναμνηστική προς τούτο επιγραφή.